

KURIER LITEWSKI

w WILNIE dnia 25. Marca V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 13 Marca. Leib Medyk aktualny stanu konsyliarz Frank na własną prośbę uwolniony od służby z pensją dożywotnią po 3 t. rubli na rok. Leibgardyi Siemienowskiej Kapitanem został Huberti. Komendantami półków Litewskiego Ułańskiego Podpółkownik Niebolsin. Litewskiego muszkietyerów Półkownik Bystrom. Ufimskiego garnizonu Maior Matern. Półkownik Mileticz uwalnia się od służby z mundurem. Małorossyjski Poczty Dyrektor Wołchowski z pensją połowy gaży.

RENDSEBURG d. 14 Marca. Wczorajszy dzień żałobnym został dla wszystkich obywateli Królestwa Duńskiego, Król Krystyan 7 żyć i panować przestał po krótkiej chorobie. Ten Monarcha synem był Fryderyka 5, narodził się r. 1749, wstąpił na tron po oycu r. 1766; w początkach panowania swego podróż odprawił do południowej Europy; z kąd powróciwszy traktatem pożytecznym Xięstwo Holsztyńskie przed kilku wiekami od Monarchii oderwane znowu do niego przyłączył. Dotknięty niemocą straszliwą r. 1772 rządzić przestał; dostała się naprzód administracya w ręce wdowy Fryderyka 5 Królowej Julianny Krystyana 7 Macochy, do wzrostu lat syna Fryderyka następcy tronu narodzonego r. 1768 z Królowej Angielskiej siostry Jerzego 3 Karoliny, z którą rozwiodł się Monarcha teraz zmarły; oprócz syna zostawił Krystyan 7 córkę zaślubioną X. Holstein Augustenburg. W przeciągu 42 letniego panowania trzykroć oręż podnieśli Duńczycy; raz r. 1788 przeciw Szwecyi, gdy wojsko Norwegańskie do Gothemburga postąpiło; lecz ta nieprzyjaźń zakończyła się wkrótce za pośrednictwem Pruss i W. Brytanii; raz drugi r. 1801, gdy Admirał Nelson Duńczyków stawiających w obronie prawa morskiego pod Coppenhagą atakował; raz trzeci r. 1807, gdy Admirał Gambier i Lord Catchart niespodzianie Selandyą naiechawszy stolicę ubiegli.

Rządy Krystyana 7 wiecznie pamiętnymi zostaną w dziejach Duńskich najbardziej przez nadaną wolność poddaństwu. Skoro umarł, natychmiast Minister stanu Schimmelman biciem w dzwony ogłosić kazał po całym Królestwie żałobę, i razem donieść, że Królewicz Fryderyk z kilkoletnich rządów doświadczony, kochany w kraju, poważany za granicą na tron wstępuje pod imieniem Fryderyka 6. Ostatniem dziełem poprzednika było wydane przeciw Szwedom oświadczenie; wyraża w tém piśmie dwór Duński, że gdy Gustaw Adolf przyjmuje do portów swoich Angielskie floty, na ląd wojska, przez co Selandya i wszystkie prowincye nasze narażone na.

wym są zagrożone; gdy tak czyniąc Król Szwedzki łamie traktaty dawne, które Bałtyckie morze chciały mieć zamkniętą spólną siłą z Mocarstwami północnych; dwór Coppenhagski obowiązany być się widzi do czynienia łącznie z Imperatorem Jmcią Rosyjskim; przeto Duńscy poddani są ostrzeżeni, że odtąd komunikacya wszelka między z narodami sąsiedzkimi jest przerwana do pokoju powszechnego.

LONDYN d. 22 lutego. Pisma nasze podały za rzecz nie wątpliwą, że między Brytanią W. i koroną Szwedzką już podpisane zostało przymierze zaczepne i odporne, którego przedniejsze warunki następujące być mają. 1 Gustaw Adolf odda Jerzemu 3 twierdzę i port swój Marstrand północnym Gibraltarem zwany, gdzie Anglicy nasze okręta, amunicye, magazyny iako w miejscu bezpiecznym utrzymywać będą. 2 Jerzy 3 nawzajem Gustawowi Adolfowi ofiaruje 16 okrętów liniowych i odpowiadającą liczbę mniejszych statków, które z flotą Szwedzką połączone spólnie powinny dokazywać. 3 Brytanią W. do natychmiast Szwedom 20 t. żołnierza posiłkowego, lecz w późniejszym czasie do tej liczby jeszcze przyda 15 t. ludzi wybranych. 4. Skarb Angielski Szwedzkiej koronie co miesiąc zaliczać będzie po 100 t. FS. aż do końca wojny. Jeżeli w rzeczy samej taki traktat podpisano, muszą o nim donieść Parlamentowi Ministrowie; na ten czas wiedzieć będziemy te lub inne są warunki; albo czyli obowiązała się Brytania Szwedom posiłkować całą potęgą w nagłej potrzebie; i jeżeli obiecała im jaką nagrodę za szkody poniesione. Tymczasem Oppozycya gani dzieło Ministrów, dowodząc że z takim narodem zawarli przymierze, który zginąć może idąc za naszymatchnieniem, ratowany przez Anglików skutecznie być nie może, mniej jeszcze ma sposobności dać nam jaką pomoc w przygodzie, albo rozerwać przynajmniej dzielnie siły nieprzyjaciół naszych.

Nie wyświeciło się jeszcze przymierze z koroną Szwedzką, gdy pogłoska biegać zaczęła o związku z Turkami zkleionym; niewiadomo co tym obiecano z naszej strony; tylko słysząc że Mustafa 4 ustępuje Brytanii W. na zawsze Moreę i Egipt, a podobno niektóre z wysp Archipelagu Greckiego. Cokolwiek będzie, to pewna iż wojska i floty Angielskie nigdy tak liczne i czynne nie były, jak być mają w roku teraźniejszym. Admirałowie Cotton i Otway stanęli przed Lisboną port zamykając na miejscu Sidneia Smith, który płynie do Brezylji, gdzie iemu oddana jest komenda najwyższa morskiej i lądowej potęgi

Portugalskiej i Angielskiej, ażeby rycerz doświadczony łatwiej mógł wykonać tajemne zamiary dążące do wydarcia Hiszpanom całej Ameryki. Admirał Bertie pod Brest wysłany, gdzie trzymać będzie zamkniętą eskadrę Francuską okrętami Paryż od 120 armat, Dreadnought od 98, Impetueux od 84, Bellerophon, Defiance, Vaillant, Spencer od 74. O wycieczce Francuzów z pomienionego portu i Orient nie słychać; sam tylko Lalamant wybiegł z Rochefort, niewiadomo w którą stronę, wierzyć nie chcemy pogłosce o złapaniu jego przez Admirała Duckworth, gdyż miejsce i czas potyczki szczęśliwej dla nas wyrażone nie są; to pewna że ścigał nieprzyjaciół za Madere.

W tych stronach zostawił Duckwortha Hood, i dwie przyniósł wiadomości rządowi, pierwszą że kilka fregat Francuskich blisko Madery płynie niosąc posiłek do Martiniki i Guadalupe; drugą że Portugalczycy Madery mieszkające zachowują się pod rządem Angielskim spokojnie, przysięgę wierności Jerzemu 3 wykonali bez przymusu, 17 t. sztuk broni ognistej wiele ręcznej komendantowi naszemu wydali. Od Admirała Purwis pod Cadix stojącego doniesienie przyszło, że 120 t. Francuzów i Hiszpanów zmierza do Andaluzji; zda się iż oblężenie Gibraltaru w prędkie nastąpi, lecz ponieważ lądem dzieło jest trudne, postanowił nieprzyjaciół wojska swoje wspierać morską potęgą; na ten koniec Król Katolicki w Cadix i blizkich portach kazał uzbrajać 200 szalup. Między Hiszpanami powszechne jest rozumienie, że Monarcha ich z Napoleonem wielkie odmiany układu; żołnierz Francuski zastąpił Catalonią, Arragonią, Nawarrę, Biscją; zdaniem iednych te wszystkie prowincye dostaną się Francuzom w zamianę Portugallii ustąpiącej Karolowi 4; iak spodziewają się drudzy, wyliczone kraje otrzyma Król Etrusków; nakoniec mniemają inni że sama tylko Catalonia iemu się dostanie, w każdym zaś przypadku Portugallia prowincją Hiszpańską będzie.

Kompania wchodnio Indyjska rozkaz przesłała do Bombay, Madras, Calcutta, żeby liczbę żołnierzy Indyjskich Seapoys zwanych, żołdem kompanii utrzymywanych pomnożono do 100 t. iak nayrychley; zkąd wnosić trzeba że iuż ma pewność o następującej blizko wyprawie lądowej nieprzyjaciół naszych ku brzegom Indu i Gangesu. Dotąd w spokojnym czasie i wojennym z niektórymi tylko Europejczykami i Indyanami do czynienia mając, utrzymywaliśmy na obronę osad rozległych ledwie 60 t. żołnierza krajowego, Anglików nigdy tam nie było nad 20 t. zbroynych; w okoliczności terażniejszej liczba ostatnich będzie podwojona łatwo posiłkami z Buenos Ayres wysłanymi, i które przesłać możemy do Indji z Przygórka do brey nadziei, Brezylji, portów Angielskich. W tych wielka czyni się gotowość do następujących wypraw. W Plymouth zabrano na statki 9 t. ludu pod komendą G. Spencer i Farlane, iuż nawet eskadra przed kilku dniami na morze wychodziła, gdy ją wiatr przeciwny do brzegów odepchnął. W Portsmouth Admiralicja zgromadziła

100 okrętów przewozowych; na te zabierają się półki regularne, żywność, ammunicya; w innych portach ieszcze więcej znajduje się podobnych statków.

Za rozkazem X. d'Yorck w armiach lądowych wielkie jest poruszenie; półki regularne zbliżają się do portów i morskiego brzegu; miejsce ich zajmują milicye i ochotnicy; słowem wszystko zapowiada przypadki wielkie i pamiętne w blizkiej przyszłości; według wszelkiego podobieństwa północne morza i Sund ciążnina będą wojennym teatrem. Poseł Rossyjski Alopeus niedawno wypłynowszy z Dover w Calais wylądował, z kąd poseł Pruski Jacobi odebrał zalecenie opuszczenia stolicy naszej.

G. Lake Gubernator portu Plymouth umarł lat mając 60; wiadomo że przed kilku lat komenderował w Indji wschodniej, zkąd powrócił okryty chwałą zwycięstw nad Marattami odniesionych; miał wielkie bogactwa; wchodził do sądu zwołanego na G Whitlocke. Kupcy Angielscy w S. Domingo handlujący proźbę podali rządowi, żeby kawa z tej wyspy do nas przychodząca od ceł wolną nie była; mamy tego produktu nazbyt wiele w magazynach, sprzedaż trudna w Europie, trzeba więc ile możności nie dozwalać ażeby w tym handlu cudzoziemcy równą łatwość znajdowali z obywatelami Brytańskimi.

Jeżeli o przyszłych negocyacjach Rptą Amerykańską sądzić będziemy z przyięcia posła nowego Rose, nie wiele spodziewać się można dobrego. Gdy przybył na fregacie do portu Norfolk zwierzchność miejscowa na ląd wystąpić nie pozwoliła, pod pozorem że od Kongressu i Prezydenta są dane rozkazy nie wpuszczania zbroynych statków do portu; musiał więc Rose płynąć do Chesapeake; lecz i tam równą znalazłszy przeszkodę, naostatek wysłał do Jeffersona z zapytaniem, będzie lub nie przyięty. Odpowiedź nie wiadoma; wnoszą niektórzy że rząd Amerykański wcześniej ostrzeżony, iakie instrukcyje odebrał Rose w Londynie i iakie warunki ugodliwe ma podać Amerykanom, wcześniej postanowił negocyację zatrudnić albo iey nawet nie zaczynać, ponieważ kończyć się nie może z ukontantowaniem obu stron spor wiodących.

W izbie wyższej Parlamentu Addington Lord Sidmouth oświadczył, że wkrótce radzić będzie aby podano proźbę Królowi zciągającą się do floty Duńskiej; niech Monarcha rozkaże okręta wszystkie wojenne i kupieckie temu narodowi zabrane, ammunicye z Coppenhagi uniesione utrzymać i zachować w takim całości stanie, ażeby powrót onych, który według podobieństwa ma być iednym z pierwszych warunków przyszłej ugody, nie stał się z naszej strony przeszkodą nieprzełamaną do pożądanego pokoju. Po tém oświadczeniu Lord Auckland przekładał Parom, iak nieprzyzwoite, niepotrzebne, i niesłuszne rozkazy wydali Ministrowie o handlu narodów obojętnych, które nam i Francuzom dogodzić razem nie mogąc, na łupieństwo Angielskich i przeciwney strony korsarzów nieuchronnie narażone, muszą ko-

nieczynie do wojny należeć; gdy zaś położenie ich jest lądowe, zprzymierzają się z Napoleonem koniecznie, a Brytania W. ten iedyny zysk odnie- sie, iż własną ręką sama dla siebie zawierać będzie wszystkie porty, i odeymie kupcom Angielskim sposobność przedawania zbytkujących produktów i towarów. Tak rozumieli Grenwille, Erskine, Lauderdale. Odpowiedzieli Eldon, Bathurst, Hawkesbury, przyszło do zbierania głosów; Ministrowie wygrali 106 przeciw 58.

Po tej przegranej Grenwille żądał, aby Ministrowie przed Parlamentem złożyli papiery zciągające się do zaszłych, trwających, lub zerwanych negocyacji z Ameryką, dworem Petersburskim, i Wiedeńskim; w tém zdarzeniu G. Lord Moira usprawiedliwiał przeszłą administracyą, do której sam należał, dla czego chociaż naybardziej chcia- ła, żadnych iednak posilków nie dała zprzymie- rzencom, żądając ażeby Ministrowie dzisiejsi wy- tłumaczyli się iasniey z pobudek swych, tak wzglę- dem odmówienia pomocy, iakoteż względem po- mnożoney liczby nieprzyjaciół narodu naszego. U- czynić wszystko przyrzekły osoby do rządu wcho- dzące, i zgodzono się iednomyślnie, ażeby żada- ne papiery natychmiast izbom Parlamentowym ukazane były. W rozprawie swojej oświadczył Moira, że takiego rycerza iakim jest Napoleon przez żadne dywersye uwieść nie mogli Angli- cy. Lord Bathurst pokazał, iż Amerykanie w roku przeszłym wyprowadzili za granicę towaru za 101 million dollarów, między którymi za 43 miliony własnych, z tych zaś Brytania W. potrze- bowała za 15 millionów osady iey 8.

D. 17 w całym narodzie naszym odprawiło się uroczyste nabożeństwo przez Króla zalecone, za szczęśliwe powodzenie oręża Brytańskiego w tak niezwyčajney wojnie. Amerykańskie listy donoszą, pisma publiczne potwierdzają, że w nie- których okolicach prowincyi Massachusset wypadł deszcz kamienny; o iakich wielu często wspomina- ją dzieje dawnego Rzymu; znalazły się kamie- nie po 36 funtów wążące. Na wspomnianem wy- żey nabożeństwie, gdy odprawowało się w koście- le Westmunsterskim byli obecni Parowie i niższa izba. Dla regimentów milicyi i ochotniczych kor- pusów, które strzedz mają kraju w czasie odda- lenia się wojsk regularnych na tajemne wypra- wy, departament wojenny kazał wytknąć obozy blisko brzegu morskiego, w tych stawiać budy żoł- nierskie.

PARYŻ d. 8 Marca. Murat W. X. Berg i Clivli do Bayonne przybywszy został przyjęty ze wszelką uczciwością dostojności iego należną i ćwiczył gwardye honorowe na spodziewany przy- jazd Imperatora Napoleona zwołane, granic Hisz- pańskich iednak nie przeszedł; rozumiemy że na miejscu czekać będzie Monarchy wkrótce od nas oddalić się mającego. Marszałek Mincey założył główną kwaterę w Bacellonie, i bawi obywatelów biesiadami kosztownymi G. Dupont postępuje z Valladolid ku prowincyom południowym, gdzie co- raz podobniejszém staje się do prawdy oblężenie Gibraltaru, alboteż wyprawa Afrykańska, chociaż

dotąd iednemu i drugiej wielu nie wierzy.

Po edykcie w Nantes wydanym przez Hen- ryka 4, ludzie obrzadku Reformowanego Hugo- notami zwani przy końcu wieku 16 liczyli w da- wney Francyi Kościołów więcej tysiąca; w pier- wszej połowie 17 wieku zmniejszył nieco ich li- czbę Kardynał Richelieu naybardziej po zdobyciu miasta Rochelle tak dalece, iż gdy Ludwik 14 e- dykt wspomniany wydał W. odwoływał r. 1685, ledwie znalazło się kościołów 800 Hugonockich; dziś w dawney Francyi niema ich nad 77; w departamentach nowo nabytych 61; Luterskich zaś w całej Monarchii liczą tylko 63. Kardynał Fesch wydał pismo pasterskie do Archi Dye- cezyi Lyońskiej zachęcając wiernych gorliwie do zachowania postu, sam bierze tytuł Prymasa Gallii.

Marszałek Bernadotte odebrał rozkaz wkro- czyć do Danii mocą zawartego przymierza; na- stępca tronu przysłał do niego 2 Officyerów, któ- rzy mają być tłumaczami i przewodnikami wojsk Francuzkich; te z 25 t. składać się powinny; to jest dywizyi Boudet, Dupas, Hollendrów i Hisz- panów; 7 t. ludu wynidą z Breneu, 8 z Lubeck, 10 z Hamburga. Bernadotte przeszedłszy Holsztyn i Sleswick uda się przez Fionię do Selandyi, gdzie z 25 t. rycerstwa Duńskiego połączony dokazy- wać zacznie przeciw Szwedom na wiosnę, iezeli w przeprawie na brzeg Scanii nie zażydzie prze- szkoda od flott Angielskich.

Uczony Tessier dał sprawę rządowi o skutkach pomyslnych zaprowadzoney u nas plantacyi ba- wełny; w 30 departamentach już zbierają ten pro- dukt w gatunku bardzo dobrym; inne chcą iść za ich przykładem, naybardziej południowe, Włoskie, Corsykańskie, Minister wewnętrzny dostarcza nasie- nie z Ameryki, Włoskiej ziemi, Hiszpanii, mia- nowicie zaś z wyspy Jvica zprowadzone; iezeli rząd iak obiecał i czynić zaczął nie odmówi za- chęcenia i nadgrody, wkrótce narod Francuzki ba- wełnę w domu rosnącą mieć będzie, która nie tyl- ko wystarczy potrzebie Francuzkich ale nawet po- stronnych rękodziel.

Zawczora przed panującym stanęła deputacya 4 klasy Institutu wyzwolonych kunsztów, której imieniem Lebreton dał sprawę o postępie ich w narodzie Francuzkim od r. 1789 podziśdzień. Wy- znał naprzód że Francya ieszcze nie wydała Rafała, Michel Angelo, Palladiusza; chlubić się iednak może z wielu ich naśladowców, przez któ- rych nie zaprzeczone ma pierwszeństwo nad in- nemi narodami, Włochy wyłączając, które w malar- stwie, snycerstwie, architekturze, muzyce są wyż- sze nad wszelkie porównania. Wspominał co dla wyzwolonych kunsztów czynili u nas Franciszek 1, Katarzyna Medicis, Henryk 4, Kardynał Riche- lien, Ludwik 14 z Colbertem. Pod Regencyą X. Orleans i panowaniem blisko 60 letniem, Ludwika 15 zaniedbane kunszta upadały; ponieważ rząd obojętném okiem na nie poglądając, nie kazał ar- tystom pracować około publicznych monumen- tów. Pierwszy za naszych czasów podniósł ma- larstwo Vien, z którego szkoły wyszli Vincent, David, Regnault, Menageot. Podobnym sposobem

Francya na łonie swoim w tejże epoce liczyć zaczęła doskonalszych snycerzów, sztycharzów. Architekturze rewolucya zaszkodziła. Muzykę Francuzką naprawili przed zaczęciem odmian politycznych Philidor, Gossec, Monsigny, Gretry, Gluck, Piccini, Sacchini; od r. 1795 zupełnie nową iey postać dało Conservatorium; z tej szkoły od lat 12 wyszło 1600 uczniów doskonalszych. Nakoniec Lebreton wyraził, że szkoły malarzka, snycerska, i architektury potrzebują zachęcenia rządowego; mniej inne jako na lepszym stopniu już stojące. Wspomniał z pochwałą obraz koronacyi, przeyscia góry Bernarda, szpitalu zapowietrzonych w Jaffie, i Sabine, rzezbę w Luwrze, posąg G. Desaix; nakoniec zapowiedział blisko następujące wydanie opisanie Egiptu z nieporównanemi kupfersztynchami, które kunsztom, naukom, historyi wiele tajemnic dotąd ukrytych objawi. Złożył podziękowanie panującemu imieniem lubiących kunsztu wyzwolone, że sam naybardziej utworzył w Paryżu nieporównane Muzea, w których pomieścił cokolwiek Włochy i Europa liczyła naypiękniejszych obrazów, posągów innych osobliwości starodawnych i późniejszych, na które patrząc Francuzi, cudzoziemcy na Artystów zacnym poprzedników podobnych, może równych wynidą. Odpowiedział Imperator. Ateny i Rzym dotąd słyną w uczonym świecie przez doskonałość kunsztów wyzwolonych; Włochy, którego kraju mieszkające z tak wielu względów są miłemi sercu moiemu, pierwsze z rzędu późniejszych narodów naśladowały Greków i Rzymian. Pragnę żeby Artysci Francuzcy zgasili chwałę Ateńskich, Rzymskich, i Włoskich. W mocy jest waszey nadzieię zyscić.

Kawalerów orderu złotego runa w Hiszpanii jest 48 z tych część tylko czwarta są Grandowie Hiszpańscy, reszta z familii panujących i cudzoziemcy; naystarszy z kawalerów X. Albert Sasko Cieszyński od r. 1738, naymłodszy Eugeniusz Wice Król Włoski. Collegium Kardynałskie liczy osob 41; naydawniejszy w niem Caraffa od r. 1773 mieysc wakuie 19. Prezydent Włoskiego towarzystwa nauk donosząc zgromadzeniu swemu o potrzebie wybrania z cudzoziemców Astronoma na mieysce zmarłego towarzysza Lalande, 6 być rozumie godnem wyboru, ci zaś są Bode w Berlinie, Bury w Wiedniu, Gauss w Brunswicku, Olbers w Bremen, Seyffer w Munchen, Wurm w Stuttgardzie.

W I E D E N d. 20 Marca. Jeden z Węgierskich Magnatów ofiarował Cesarzowi 20 t. zł. ryń. na publiczne potrzeby Monarchii, imie zaś swoje chciał mieć utaione. Woyska Francuzkie nie tylko nie myślą rychło ustępować z Szląska Pruskiego, owszem już od niejakiego czasu wypróbnione części niektóre tej prowincyi znowu zastąpiły. Z Trieste smutną wiadomość odbieramy; gdy przez kilka tygodni żaden z okrętów Angielskich nie pokazywał się w odnodze Adryatyckiej, ośmieleni kupcy handel z Wenecyą prowadzić zaczęli obu stronom zyskowny; lecz teraz niespo-

dzianie ziawiła się pod Wenecyą eskadra pomienionego narodu z 8 fregat złożona, i wiele statków naszych i Włoskich zabrawszy komunikacye niepodobnemi czyni.

W Belgradzie ieden z Senatorów narodu Serwianskiego Czardalika imieniem umarł, i przy wojskowej paradzie obrządkiem uroczystym pogrzebiony został. Senat przez nowo wybranych urzędników ściśle policyą utrzymuje w kraju, naybardziej w tém co się zciaga do publicznego bezpieczeństwa, miar, wagi, i ceny produktow, surowie gromiąc przestępných. Millowanowich komendant iedney z dywizyi Serwianskich, Petrovich Gubernator Belgradu na ospę zachorowali; nie jest tam dotąd znaiome szczepienie krowiey; to samo mówić się może o prowincyach Pruskich gdzie przez uprzedzenie lekarzów niektórych, wiele tysięcy osob różnego wieku zabiła w roku przeszłym. Bawiący w Belgradzie Maxentius Grecki Biskup pełnomocnik Mustafy 4, niedawno odebrawszy przez Nissę od Monarchy swego nowe rozkazy, miał kilka rozmów z naczelnikami Serwianów. W témże mieście i okolicach onego dało się uczuć razy kilka trzęsienie ziemi, bez wielkiej szkody.

B E R L I N d. 16 Marca. Donieśliśmy o wybraniu następcy tronu Pruskiego Rektorem Akademii Królewieckiej; nie pierwszy ten jest przykład w domie Brandenburgskim; syn fundatora pomienioney Akademii Albert Margrabia był iey Rektorem r. 1561; panujący X. Brunswicki Lunenburgski r. 1585, naostatek syn W. Elektora z Królów Pruskich naypierwszy Fryderyk r. r. 1700. Nowo narodzoney Królownie dano imiona Ludwika Augusty. Pruskie porty okrętom Szwedzkim zamknęto.

C O P P E N H A G A d. 12 Marca. Po wydaniem oświadczeniu przez następcę tronu nie tylko przecięte zostały komunikacye przyjacielskie i handlowe między Danią i Szwecyą, ale też zaczęto czynić u nas przygotowanie wojenne pilniey nad inne czasy; mianowicie rząd zwrócił troskliwość ku Selandyi, żeby wyspa powtórnie od nieprzyjaciół naiechaną, stolica obleżoną być nie mogła. Na ten koniec po wszystkich brzegach stawiamy liczne straże, gdziekolwiek łatwy jest przystęp; Officyerowie doświadczeni opatrnią inne środki obronne, które ażeby pewniejsze były, cokolwiek nam zostało wojennych statków od Angielskiego zaboru, cokolwiek ich zbudowano przez zime, wszystkie ludem i ammunicyą opatrzone mają pod żagle wychodzić na wiosnę, ażeby woysk lądowych usiłowanie wspierając, nieprzyjaciółom lądowanie zatrudniły. Marszałek Bernadotte wkrótce spodziewany jest do naszej stolicy, gdzie pałac Królewski Friderichsberg przygotować kazano na przyjęcie iego; czekamy niecierpliwie zagaiania kampanii która zdaie się niouchronną. Naywyższym komendantem Duńskiej eskadry w porcie Coppenhagskim zebraney został Kommandor Krieger; zklada się z 1 okrętu liniowego, kilku batteryi pływających, 5 fregat.